375R2771

1.11.75 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 282/49

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2771/75 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1975

περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν αὐγῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 42 καί 43 αὐτῆς,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ θεμελιώδεις διατάξεις πού ἀφοροῦν τήν ὀργάνωση ἀγορῶν στόν τομέα τῶν αὐγῶν ἔχουν τροποποιηθεῖ πολλές φορές ἀπό τήν θέσπισή τους· ὅτι τά κείμενα αὐτά λόγω τοῦ ἀριθμοῦ τους, τοῦ πολυπλόκου καί τῆς διασπορᾶς τους σέ διάφορα φύλλα τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος, εἶναι δύσκολο νά χρησιμοποιηθοῦν καί ἑπομένως στεροῦνται τῆς ἀναγκαίας σαφήνειας πού πρέπει νά ἐμφανίζει κάθε ρύθμιση· ὅτι ὑπό τίς συνθῆκες αὐτές, ἐνδείκνυται νά γίνει κωδικοποίησή τους·

ὅτι ἡ λειτουργία καί ἡ ἀνάπτυξη τῆς κοινῆς ἀγορᾶς γιά τά γεωργικά προϊόντα πρέπει νά συνοδεύονται ἀπό τήν θέσπιση κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία πρέπει ἰδίως νά περιλαμβάνει κοινή ὀργάνωση τῶν γεωργικῶν ἀγορῶν πού εἶναι δυνατόν νά λάβει διάφορες μορφές ἀνάλογα μέ τά προϊόντα·

ὅτι ἡ κοινή γεωργική πολιτική ἔχει σάν σκοπό τήν ἐπίτευξη τῶν στόχων τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης· ὅτι, ἰδίως στόν τομέα τῶν αὐγῶν, εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν σταθεροποίηση τῶν ἀγορῶν καί τήν ἐξασφάλιση ἑνός δικαίου βιοτικοῦ ἐπιπέδου στόν ἐνδιαφερόμενο γεωργικό πληθυσμό νά δύνανται νά ληφθοῦν μέτρα πού νά διευκολύνουν τήν προσαρμογή τῆς προσφορᾶς στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς·

ὅτι ἡ πραγματοποίηση ἐνιαίας ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν αὐγῶν στήν Κοινότητα συνεπάγεται τήν θέσπιση ἑνός ἐνιαίου καθεστῶτος συναλλαγῶν στά ἐξωτερικά σύνορά της, τό ὁποῖο νά περιλαμβάνει σύστημα εἰσφορῶν καί ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή·

ὅτι γιά τήν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ, ἀρκεῖ κατ' ἀρχήν ἡ ἐπιβολή στίς εἰσαγωγές ἀπό τρίτες χῶρες εἰσφορῶν πού λαμβάνουν ὑπόψη τήν ἐπίπτωση στό κόστος διατροφῆς τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν τιμῶν τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στήν Κοινότητα καί ἐκείνων στήν διεθνή ἀγορά, καθώς καί τήν ἀνάγκη νά προστατευθεῖ ἡ κοινοτική μεταποιητική βιομηχανία·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά ἀποφευχθοῦν στήν ἀγορά τῆς Κοινότητος οἱ διαταραχές, οἱ ὁποῖες ὀφείλονται σέ προσφορές πού γίνονται στήν διεθνή ἀγορά σέ ἀσυνήθως χαμηλές τιμές· ὅτι γιά τόν σκοπό αὐτό πρέπει νά ὁρίζονται τιμές ἀνασχέσεως καί νά αὐξάνονται οἱ εἰσφορές μέ ἕνα συμπληρωματικό ποσό, ὅταν οἱ τιμές προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» εἶναι χαμηλότερες ἀπό τίς τιμές αὐτές·

ὅτι ἡ δυνατότητα χορηγήσεως κατά τήν ἐξαγωγή σέ τρίτες χῶρες ἐπιστροφῆς ἴσης πρός τήν διαφορά μεταξύ τῶν κοινοτικῶν τιμῶν καί τῶν τιμῶν στήν διεθνή ἀγορά χρησιμεύει στήν διασφάλιση τῆς συμμετοχῆς τῆς Κοινότητος στό διεθνές ἐμπόριο τῶν αὐγῶν· ὅτι γιά νά ἐξασφαλισθεῖ στούς ἐξαγωγεῖς τῆς Κοινότητος ἡ σταθερότητα τῶν ἐπιστροφῶν, πρέπει νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα τοῦ προκαθορισμοῦ τῶν ἐπιστροφῶν στόν τομέα τῶν αὐγῶν·

ὅτι, συμπληρωματικά πρός τό σύστημα πού περιγράφεται ἀνωτέρω, πρέπει νά προβλεφθεῖ δυνατότητα ὁλικῆς ἤ μερικῆς ἀπαγορεύσεως, κατά τό μέτρο πού ἀπαιτεῖ ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς, τῆς προσφυγῆς στό καθεστώς πού ἀποκαλεῖται καθεστώς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή·

ὅτι τό καθεστώς τῶν εἰσφορῶν ἐπιτρέπει τήν ἀποφυγή ὁποιουδήποτε ἄλλου μέτρου διασφαλίσεως στά ἐξωτερικά σύνορα τῆς Κοινότητος· ὅτι, ἐν τούτοις, ὁ μηχανισμός τῶν εἰσφορῶν εἶναι δυνατόν σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις νά μή λειτουργεῖ ἐπαρκῶς· ὅτι γιά νά μήν ἀφεθεῖ ἡ κοινοτική ἀγορά σ' αὐτές τίς περιπτώσεις ἀπροστάτευτη στίς διαταραχές πού ἐνδέχεται νά προκύψουν μετά τήν κατάργηση τῶν ἐμποδίων κατά τήν εἰσαγωγή πού ὑπῆρχαν προηγουμένως, πρέπει νά ἐπιτραπεῖ στήν Κοινότητα νά λαμβάνει χωρίς καθυστέρηση ὅλα τά ἀναγκαῖα μέτρα·

ὅτι οἱ περιορισμοί στήν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν ἐμπορευμάτων, οἱ ὁποῖοι ἀπορρέουν ἀπό τήν ἐφαρμογή μέτρων πού ἀποβλέπουν στήν καταπολέμηση τῆς ἐξαπλώσεως ἀσθενειῶν στά ζῶα, εἶναι δυνατόν νά προκαλέσουν δυσχέρειες στήν ἀγορά ἑνός ἤ περισσοτέρων Κρατῶν μελῶν· ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο γιά τήν στήριξη τῆς ἀγορᾶς νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα ἐφαρμογῆς εἰδι-

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 60 τῆς 13.3.1975, σ. 41.

κῶν μέτρων πού προορίζονται γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς καταστάσεως αὐτῆς·

ὅτι γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ ἐφαρμογή τῶν ὑπό μελέτη μέτρων, πρέπει νά προβλεφθεῖ διαδικασία καθιερώσεως στενῆς συνεργασίας τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς στά πλαίσια μιᾶς ἐπιτροπῆς διαχειρίσεως·

ὅτι ἡ πραγματοποίηση ἐνιαίας ἀγορᾶς θά διακινδύνευε μέ τήν χορήγηση ὁρισμένων ἐνισχύσεων· ὅτι, γι' αὐτό τόν λόγο, οἱ διατάξεις τῆς συνθήκης πού ἐπιτρέπουν τήν ἐκτίμηση τῶν ἐνισχύσεων, οἱ ὁποῖες χορηγοῦνται ἀπό τά Κράτη μέλη, καί τήν ἀπαγόρευση ἐκείνων πού εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τήν κοινή ἀγορά, θά ἔπρεπε νά ἐφαρμόζονται στόν τομέα τῶν αὐγῶν·

ὅτι ἡ κοινή ὀργάνωση τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τῶν αὐγῶν πρέπει νά λαμβάνει ὑπόψη, παράλληλα καί κατά τόν κατάλληλο τρόπο, τούς στόχους πού προβλέπονται στά ἄρθρα 39 καί 110 τῆς συνθήκης·

ὅτι οἱ δαπάνες πού πραγματοποιοῦν τά Κράτη μέλη συνεπεία τῶν ὑποχρεώσεων πού ἀπορρέουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ βαρύνουν τήν Κοινότητα, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καί 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 729/70(1) τοῦ Συμβουλίου τῆς 21ης Ἀπριλίου 1970 περί χρηματοδοτήσεως τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 1566/72(2),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ κοινή ὀργάνωση τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τῶν αὐγῶν ἐφαρμόζεται στά ἑξῆς προϊόντα:

Κλάση τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου	Περιγραφή ἐμπορευμάτων
α) 04.05 A 1	Αὐγά πουλερικῶν ὀρνιθῶνος μετά τοῦ κελύφους των, νωπά ἤ διατετηρημένα
β) 04.05 B I	Αὐγά ἄνευ τοῦ κελύφους των καί κρόκοι αὐγῶν, θρώσιμα, νωπά, ἀπεξηραμένα ἤ ἄλλως διατετηρημένα, περιέχοντα ἤ μή σάκχαριν

2. Κατά τήν ἔννοια τοῦ παρόντος κανονισμοῦ νοοῦνται ὡς:

α) «αὐγά μέ κέλυφος», τά αὐγά πουλερικῶν ὀρνιθῶνος μέ κέλυφος, νωπά ἤ διατηρημένα, ἐκτός ἀπό τά αὐγά πρός ἐπώαση πού προβλέπονται στό β)·

β) «αὐγά πρός ἐπώαση», τά αὐγά πουλερικῶν ὀρνιθῶνος πρός ἐπώαση·

γ) «πλήρη προϊόντα», τά αὐγά πουλερικῶν ὀρνιθῶνος χωρίς κέλυφος, κατάλληλα γιά διατροφή:

— νωπά ἤ διατηρημένα, σακχαροῦχα ἤ μή,

— ἀποξηραμένα, σακχαροῦχα ἤ μή·

δ) «διαχωρισμένα προϊόντα», οἱ κρόκοι αὐγῶν πουλερικῶν ὀρνιθῶνος κατάλληλοι γιά διατροφή:

— νωποί ἤ διατηρημένοι, σακχαροῦχοι ἤ μή,

— ἀποξηραμένοι, σακχαροῦχοι ἤ μή·

ε) «τρίμηνο» ἡ περίοδος τριῶν μηνῶν πού ἀρχίζει τήν 1η Φεβρουαρίου, 1η Μαΐου, 1η Αὐγούστου ἤ 1η Νοεμβρίου.

Ἄρθρο 2

1. Γιά νά ἐνθαρρυνθοῦν οἱ ἐπαγγελματικές καί διεπαγγελματικές πρωτοβουλίες πού διευκολύνουν τήν προσαρμογή τῆς προσφορᾶς στίς ἀπαιτήσεις τῆς ἀγορᾶς, ἐξαιρουμένων ἐκείνων πού ἀφοροῦν τήν ἀπόσυρση ἀπό τήν ἀγορά, εἶναι δυνατόν νά ληφθοῦν τά ἀκόλουθα κοινοτικά μέτρα γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1:

— μέτρα γιά τήν προαγωγή τῆς καλύτερης ὀργανώσεως τῆς παραγωγῆς τους, τῆς μεταποιήσεως καί τῆς ἐμπορίας τους,

— μέτρα γιά τήν ποιοτική βελτίωσή τους,

— μέτρα γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ καθιέρωση βραχυπροθέσμων ἤ μακροπροθέσμων προβλέψεων, βάσει τῆς γνώσεως τῶν χρησιμοποιουμένων μέσων παραγωγῆς,

— μέτρα γιά νά διευκολυνθεῖ ἡ διαπίστωση τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν τους στήν ἀγορά.

Οἱ γενικοί κανόνες πού ἀφοροῦν τά μέτρα αὐτά θεσπίζονται κατά τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 43 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης.

2. Γιά ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 θεσπίζονται προδιαγραφές ἐμπορίας. Αὐτές οἱ προδιαγραφές μποροῦν νά ἀφοροῦν ἰδίως τήν κατάταξη κατά κατηγορία ποιότητος καί βάρους, τήν συσκευασία, τήν ἐναποθήκευση, τήν μεταφορά, τήν παρουσίαση καί τήν σήμανση.

Οἱ προδιαγραφές, τό πεδίο ἐφαρμογῆς τους καθώς καί οἱ γενικοί κανόνες ἐφαρμογῆς τους θεσπίζονται, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπό τό Συμβούλιο μέ εἰδική πλειοψηφία.

Ἄρθρο 3

Κατά τήν εἰσαγωγή στήν Κοινότητα τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, εἰσπράτ-

(1) ΕΕ ἀριθ. N 94 τῆς 28.4.1970, σ. 13.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 167 τῆς 25.7.1972, σ. 5.

τεται εἰσφορά πού καθορίζεται ἐκ τῶν προτέρων γιά κάθε τρίμηνο, κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17.

Ἄρθρο 4

1. Ἡ εἰσφορά πού ἐφαρμόζεται στά αὐγά μέ κέλυφος συνίσταται:

α) Ἀπό ἕνα στοιχεῖο ἴσο μέ τήν διαφορά μεταξύ τῶν τιμῶν στήν Κοινότητα ἀφ' ἑνός καί στή διεθνή ἀγορά ἀφ' ἑτέρου, τῆς ποσότητος τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού ἀπαιτεῖται γιά τήν παραγωγή ἐντός τῆς Κοινότητος ἑνός χιλιογράμμου αὐγῶν μέ κέλυφος.

Οἱ τιμές τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν ἐντός τῆς Κοινότητος καθορίζονται μία φορά τόν χρόνο, σέ συνάρτηση μέ τίς τιμές κατωφλίου τῶν σιτηρῶν αὐτῶν καί τῆς μηνιαίας προσαυξήσεώς των, γιά περίοδο 12 μηνῶν πού ἀρχίζει τήν 1η Αὐγούστου.

Οἱ τιμές τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στήν διεθνή ἀγορά καθορίζονται κάθε τρίμηνο βάσει τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν αὐτῶν γιά τήν περίοδο τῶν ἕξη μηνῶν πού προηγεῖται τοῦ τριμήνου, γιά τό ὁποῖο ὑπολογίζεται τό ἐν λόγω στοιχεῖο.

Κατά τόν καθορισμό ὅμως τῶν εἰσφορῶν πού ἰσχύουν ἀπό τήν 1η Νοεμβρίου, 1η Φεβρουαρίου καί 1η Μαΐου λαμβάνεται ὑπ' ὄψη ἡ ἐξέλιξη τῶν τιμῶν τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στή διεθνή ἀγορά, μόνον ἄν συγχρόνως ὁρίζεται νέα τιμή ἀνασχέσεως.

β) Ἀπό ἕνα στοιχεῖο ἴσο μέ 7% τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν ἀνασχέσεως πού ἰσχύουν γιά τά τέσσερα τρίμηνα πρίν ἀπό τήν 1η Μαΐου κάθε ἔτους.

Τό στοιχεῖο αὐτό ὑπολογίζεται μία φορά τό χρόνο, γιά περίοδο 12 μηνῶν πού ἀρχίζει τήν 1η Αὐγούστου.

2. Ἡ εἰσφορά πού ἐφαρμόζεται στά αὐγά γιά ἐπώαση ὑπολογίζεται μέ τήν ἴδια μέθοδο, μέ τήν ὁποία ὑπολογίζεται καί ἡ εἰσφορά πού ἐφαρμόζεται στά αὐγά μέ κέλυφος. Ἐν τούτοις, ἡ ποσότητα τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού χρησιμοποιεῖται εἶναι ἡ ἀπαιτουμένη γιά τήν παραγωγή ἐντός τῆς Κοινότητος ἑνός αὐγοῦ πρός ἐπώαση· ἡ τιμή ἀνασχέσεως εἶναι ἐκείνη πού ἐφαρμόζεται στά αὐγά πρός ἐπώαση.

3. Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καί μέ εἰδική πλειοψηφία:

— καθορίζει τήν ποσότητα τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού ἀπαιτεῖται γιά τήν παραγωγή ἑνός χιλιογράμμου αὐγῶν μέ κέλυφος καί τήν ποσότητα τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού ἀπαιτεῖται γιά τήν παραγωγή ἑνός αὐγοῦ πρός ἐπώαση, καθώς καί τό ποσοστό τῶν διαφόρων κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού περιέχεται στίς ποσότητες αὐτές,

— θεσπίζει τούς κανόνες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 5

1. Ἡ εἰσφορά γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση β), προκύπτει ἀπό τήν εἰσφορά τῶν αὐγῶν μέ κέλυφος, σέ συνάρτηση μέ τά ἑξῆς:

— γιά πλήρη προϊόντα, τήν ποσότητα τῶν αὐγῶν μέ κέλυφος πού χρησιμοποιοῦνται στήν παραγωγή ἑνός χιλιογράμμου αὐτῶν τῶν προϊόντων,

— γιά διαχωρισμένα προϊόντα, τήν ποσότητα τῶν αὐγῶν μέ κέλυφος πού χρησιμοποιοῦνται στήν παραγωγή ἑνός χιλιογράμμου αὐτῶν τῶν προϊόντων, καθώς καί τήν μέση σχέση μεταξύ τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας τῶν συστατικῶν τοῦ αὐγοῦ.

2. Οἱ συντελεστές, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν τίς ποσότητες καί τή σχέση πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1, ὁρίζονται σύμφωνα μέ τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17. Ἐπανεξέταση τῶν χρησιμοποιουμένων γιά τόν καθορισμό αὐτό στοιχείων γίνεται τουλάχιστον μία φορά τό χρόνο.

Ἄρθρο 6

Ἐφ' ὅσον διαπιστωθεῖ στήν κοινοτική ἀγορά αἰσθητή ἄνοδος τῶν τιμῶν, ἡ δέ κατάσταση αὐτή τείνει νά διατηρηθεῖ καί ὅτι, γι' αὐτό τόν λόγο, ἡ ἀγορά διαταράσσεται ἤ κινδυνεύει νά διαταραχθεῖ, δύνανται νά ληφθοῦν τά ἀναγκαῖα μέτρα.

Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει μέ εἰδική πλειοψηφία τούς γενικούς κανόνες γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 7

1. Οἱ τιμές ἀνασχέσεως καθορίζονται ἐκ τῶν προτέρων γιά κάθε τρίμηνο σύμφωνα μέ τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17.

2. Ἡ τιμή ἀνασχέσεως γιά τά αὐγά μέ κέλυφος συνίσταται ἀπό:

α) ἕνα ποσό ἴσο μέ τήν τιμή στή διεθνή ἀγορά, τῆς ποσότητος τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν πού ἀπαιτεῖται γιά τήν παραγωγή ἑνός χιλιογράμμου αὐγῶν μέ κέλυφος σέ τρίτες χῶρες·

β) ἕνα κατ' ἀποκοπή ποσό πού ἐκφράζει τό ὑπόλοιπο κόστος διατροφῆς, καθώς καί τά γενικά ἔξοδα παραγωγῆς καί ἐμπορίας.

Ἡ τιμή τῆς ποσότητος τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στή διεθνή ἀγορά καθορίζεται κάθε τρίμηνο βάσει τῶν τιμῶν τῶν σιτηρῶν αὐτῶν γιά τήν περίοδο τῶν ἕξη μηνῶν πού προηγοῦνται τοῦ τριμήνου, γιά τό ὁποῖο καθορίζεται ἡ τιμή ἀνασχέσεως.

Πάντως, κατά τόν καθορισμό τῆς τιμῆς ἀνασχέσεως πού ἰσχύει ἀπό τήν 1η Νοεμβρίου, 1η Φεβρουαρίου καί 1η Μαΐου λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἐξέλιξη τῶν τιμῶν τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στή διεθνή ἀγορά, μόνο ὅταν

ἡ τιμή τῆς ποσότητος τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν ἐμφανίζει ἐλάχιστη μεταβολή σέ σχέση μέ ἐκείνη πού ἐχρησιμοποιήθη γιά τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς ἀνασχέσεως τοῦ προηγούμενου τριμήνου. Ἐπανεξέταση τῶν χρησιμοποιουμένων στοιχείων γιά τόν καθορισμό τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς ἀναφερομένης ἀνωτέρω περιπτώσεως β), γίνεται τουλάχιστον μία φορά τό χρόνο.

3. Ἡ τιμή ἀνασχέσεως γιά τά αὐγά πρός ἐπώαση ὑπολογίζεται μέ τήν ἴδια μέθοδο πού χρησιμοποιεῖται γιά τόν ὑπολογισμό τῆς τιμῆς ἀνασχέσεως τῶν αὐγῶν μέ κέλυφος· ἐν τούτοις ἡ τιμή τῆς ποσότητος τῶν κτηνοτροφικῶν σιτηρῶν στή διεθνή ἀγορά εἶναι ἡ τιμή τῆς ποσότητος πού ἀπαιτεῖται γιά τήν παραγωγή ἑνός αὐγοῦ πρός ἐπώαση σέ τρίτες χῶρες καί τό κατ' ἀποκοπή ποσό εἶναι ἐκεῖνο πού ἐκφράζει τό ὑπόλοιπο κόστος διατροφῆς καθώς καί τά γενικά ἔξοδα παραγωγῆς καί ἐμπορίας ἑνός αὐγοῦ πρός ἐπώαση.

4. Οἱ τιμές ἀνασχέσεως γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση β), προκύπτουν ἀπό τήν τιμή ἀνασχέσεως τῶν αὐγῶν μέ κέλυφος ἀφοῦ ληφθεῖ ὑπόψη ἡ ὑποτίμηση τῆς ἀξίας τῶν ὕλῶν βάσεως, οἱ συντελεστές οἱ ὁποῖοι καθορίζονται γιά παρόμοια προϊόντα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 5 παράγραφος 2, καί ἕνα κατ' ἀποκοπή ποσό τό ὁποῖο ἐκφράζει τά γενικά ἔξοδα τῆς παραγωγῆς καί ἐμπορίας πού καθορίζονται κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17.

5. Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει μέ εἰδική πλειοψηφία τούς κανόνες γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρο 8

1. Σέ περίπτωση κατά τήν ὁποία γιά ἕνα προϊόν ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» πέφτει κάτω ἀπό τήν τιμή ἀνασχέσεως, ἡ εἰσφορά πού ἐφαρμόζεται στό προϊόν αὐτό αὐξάνεται μέ ἕνα συμπληρωματικό ποσό ἴσο πρός τήν διαφορά μεταξύ τῆς τιμῆς ἀνασχέσεως καί τῆς τιμῆς προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα».

2. Πάντως τό συμπληρωματικό αὐτό ποσό δέν ἰσχύει γιά τρίτες χῶρες, οἱ ὁποῖες εἶναι διατεθειμένες καί δύνανται νά ἐγγυηθοῦν ὅτι, κατά τήν εἰσαγωγή στήν Κοινότητα προϊόντων καταγωγῆς καί προελεύσεως αὐτῶν ἡ ἰσχύουσα τιμή δέν θά εἶναι κατώτερη ἀπό τήν τιμή ἀνασχέσεως γιά τό προϊόν αὐτό καί ὅτι θά ἀποφευχθεῖ κάθε ἐκτροπή τοῦ ἐμπορίου.

3. Ἡ τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» καθορίζεται γιά ὅλες τίς εἰσαγωγές ἀπό ὅλες τίς τρίτες χῶρες.

Πάντως, ἄν οἱ ἐξαγωγές ἀπό μία ἤ περισσότερες τρίτες χῶρες πραγματοποιοῦνται σέ ἀσυνήθως χαμηλές τιμές, κατώτερες ἀπό τίς τιμές πού ἰσχύουν σέ ἄλλες τρίτες χῶρες, μία δεύτερη τιμή προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» καθορίζεται γιά τίς ἐξαγωγές αὐτῶν τῶν ἄλλων χωρῶν.

4. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17.

Μέ τήν ἴδια διαδικασία καθορίζονται τά συμπληρωματικά ποσά κατά περίπτωση.

Ἄρθρο 9

1. Γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ ἐξαγωγή τῶν προϊόντων πού ὁρίζονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, εἴτε στήν κατάσταση πού ἀναφέρονται στό ἐν λόγω ἄρθρο εἴτε μέ τήν μορφή τῶν ἐμπορευμάτων πού ἀναφέρονται στό παράρτημα 1 τοῦ παρόντος, θάσει τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων αὐτῶν στή διεθνή ἀγορά, ἡ διαφορά μεταξύ τῶν τιμῶν αὐτῶν καί τῶν τιμῶν ἐντός τῆς Κοινότητος δύναται νά καλυφθεῖ κατά τό ἀναγκαῖο μέτρο ἀπό μία ἐπιστροφή κατά τήν ἐξαγωγή.

2. Ἡ ἐπιστροφή εἶναι ἡ ἴδια γιά ὁλόκληρη τήν Κοινότητα. Δύναται νά διαφοροποιεῖται ἀνάλογα μέ τίς χῶρες προορισμοῦ.

Ἡ ἐπιστροφή χορηγεῖται μετά ἀπό αἴτηση τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Κατά τόν καθορισμό τῆς ἐπιστροφῆς λαμβάνεται ἰδίως ὑπ' ὄψη ἡ ἀνάγκη νά ἐπιτευχθεῖ ἰσορροπία μεταξύ τῆς χρησιμοποιήσεως κοινοτικῶν προϊόντων βάσεως γιά τήν ἐξαγωγή μεταποιημένων ἐμπορευμάτων πρός τρίτες χῶρες καί τῆς χρησιμοποιήσεως προϊόντων τῶν τρίτων αὐτῶν χωρῶν, εἰσαχθέντων ὑπό τό καθεστώς τελειοποιήσεως.

Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίζει μέ εἰδική πλειοψηφία τούς γενικούς κανόνες γιά τήν χορήγηση καί τόν προκαθορισμό τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή, καθώς καί τά κριτήρια γιά τόν καθορισμό τοῦ ὕψους τους.

Ὁ καθορισμός τῶν ἐπιστροφῶν γίνεται περιοδικά σύμφωνα μέ τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17. Σέ περίπτωση ἀνάγκης, ἡ Ἐπιτροπή δύναται, μετά ἀπό αἴτηση ἑνός Κράτους μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, νά τροποποιεῖ τίς ἐπιστροφές κατά τήν ἐνδιάμεση περίοδο.

3. Οἱ λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται κατά τήν διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17.

Ἄρθρο 10

Κατά τό μέτρο πού ἀπαιτεῖται γιά τήν καλή λειτουργία τῆς κοινῆς ὀργανώσεως τῶν ἀγορῶν στόν τομέα τῶν αὐγῶν, τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς καί μέ εἰδική πλειοψηφία, δύναται νά ἀποκλείσει ὁλικῶς ἤ μερικῶς τήν προσφυγή στό ἀποκαλούμενο καθεστώς τελειοποιήσεως πρός ἐπανεξαγωγή:

— γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1, παράγραφος 1, τά ὁποῖα προορίζονται γιά τήν παραγωγή τῶν προϊόντων τῶν προβλεπομένων στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση β),

— καί, σέ εἰδικές περιπτώσεις, γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, τά ὁποῖα προορίζονται γιά τήν παρασκευή τῶν προϊόντων τῶν προβλεπομένων στό παράρτημα I.

Ἄρθρο 11

1. Οἱ γενικοί κανόνες γιά τήν ἑρμηνεία τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου καί οἱ εἰδικοί κανόνες γιά τήν ἐφαρμογή του ἰσχύουν γιά τήν δασμολογική κατάταξη τῶν προϊόντων, τά ὁποῖα ἀφορᾶ ὁ παρών κανονισμός· ἡ δασμολογική ὀνοματολογία πού προκύπτει ἀπό τήν ἐφαρμογή τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ περιλαμβάνεται στό Κοινό Δασμολόγιο.

2. Ἐκτός ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἤ παρεκκλίσεως πού ἀποφάσισε τό Συμβούλιο μέ εἰδική πλειοψηφία, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαγορεύονται:

— ἡ εἴσπραξη παντός δασμοῦ ἤ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος,

— ἡ ἐφαρμογή παντός ποσοτικοῦ περιορισμοῦ ἤ μέτρου ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος.

Ὡς μέτρο ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος πρός ἕνα ποσοτικό περιορισμό, θεωρεῖται, μεταξύ ἄλλων, ὁ περιορισμός τῆς χορηγήσεως πιστοποιητικῶν εἰσαγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς σέ μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων.

Ἄρθρο 12

1. Ἄν, ἡ κοινοτική ἀγορά γιά ἕνα ἤ περισσότερα προϊόντα ἀπό ἐκεῖνα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, ὑφίσταται ἤ κινδυνεύει νά ὑποστεῖ, ἐξ αἰτίας τῶν εἰσαγωγῶν ἤ τῶν ἐξαγωγῶν, σοβαρές διαταραχές πού εἶναι ἱκανές νά θέσουν σέ κίνδυνο τούς στόχους τοῦ ἄρθρου 39 τῆς συνθήκης, δύνανται νά ἐφαρμοσθοῦν κατάλληλα μέτρα στίς συναλλαγές μέ τίς τρίτες χῶρες μέχρι νά ἀρθεῖ ἡ διαταραχή ἤ ὁ κίνδυνος διαταραχῆς.

Τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει μέ εἰδική πλειοψηφία τίς λεπτομέρειες ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου αὐτῆς καί καθορίζει τίς περιπτώσεις καί τά ὅρια, ἐντός τῶν ὁποίων τά Κράτη μέλη δύνανται νά λάβουν συντηρητικά μέτρα.

2. Ἄν προκύψει ἡ κατάσταση πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1, ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτήσεως Κράτους μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, ἀποφασίζει τά ἀναγκαῖα μέτρα, τά ὁποῖα γνωστοποιοῦνται στά Κράτη μέλη καί τυγχάνουν ἀμέσου ἐφαρμογῆς. Ἄν ἕνα Κράτος μέλος ὑπέβαλε αἴτηση στήν Ἐπιτροπή, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει ἐντός 24 ὡρῶν ἀπό τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως.

3. Κάθε Κράτος μέλος δύναται νά φέρει ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τά μέτρα πού ἔλαβε ἡ Ἐπιτροπή, ἐντός προθεσμίας τριῶν ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπό τῆς ἀνακοινώσεώς τους. Τό Συμβούλιο συνέρχεται ἀμελλητί. Τό Συμβούλιο δύναται, μέ εἰδική πλειοψηφία, νά τροποποιήσει ἤ νά ἀκυρώσει τά ἐν λόγω μέτρα.

Ἄρθρο 13

Δέν γίνονται δεκτά σέ ἐλεύθερη κυκλοφορία στό ἐσωτερικό τῆς Κοινότητος τά ἐμπορεύματα πού καθορίζονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1, στήν παρασκευή ἤ τήν ἐπεξεργασία τῶν ὁποίων χρησιμοποιήθηκαν προϊόντα πού δέν ἀναφέρονται στά ἄρθρα 9 παράγραφος 2 καί 10 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 14

Γιά νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ περιορισμοί στήν ἐλεύθερη κυκλοφορία ἐμπορευμάτων, οἱ ὁποῖοι δύνανται νά προκύψουν ἀπό τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού ἀποβλέπουν στήν καταπολέμηση τῆς ἐξαπλώσεως ἀσθενειῶν στά ζῶα, δύνανται νά ληφθοῦν κατά τήν διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 17, εἰδικά μέτρα στηρίξεως τῆς ἀγορᾶς, ἡ ὁποία θίγεται ἀπό τούς περιορισμούς αὐτούς. Τά μέτρα αὐτά δύνανται νά ληφθοῦν μόνο κατά τό μέτρο καί γιά χρονικό διάστημα ἀπολύτως ἀναγκαῖο γιά τήν στήριξη τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς.

Ἄρθρο 15

Τά Κράτη μέλη καί ἡ Ἐπιτροπή ἀνακοινώνουν ἀμοιβαῖα τά ἀναγκαῖα στοιχεῖα γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. Οἱ λεπτομέρειες τῆς ἀνακοινώσεως καί διαδόσεως τῶν στοιχείων αὐτῶν καθορίζονται κατά τή διαδικασία τοῦ ἄρθρου 17.

Ἄρθρο 16

1. Συνιστᾶται Ἐπιτροπή Διαχειρίσεως Κρέατος Πουλερικῶν καί Αὐγῶν, καλουμένη στό ἑξῆς «ἐπιτροπή», πού ἀποτελεῖται ἀπό ἀντιπροσώπους τῶν Κρατῶν μελῶν καί προεδρεύεται ἀπό ἀντιπρόσωπο τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Στά πλαίσια τῆς ἐπιτροπῆς οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται ὅπως προβλέπεται στό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

Ἄρθρο 17

1. Στίς περιπτώσεις ὅπου γίνεται ἀναφορά στή διαδικασία πού καθορίζεται ἀπό τό παρόν ἄρθρο, ἡ ἐπιτροπή συγκαλεῖται ἀπό τόν πρόεδρό της εἴτε μέ δική

του πρωτοβουλία εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

2. 'Ο ἀντιπρόσωπος τῆς 'Επιτροπῆς ὑποβάλλει σχέδιο τῶν μέτρων πού πρέπει νά ληφθοῦν. 'Η ἐπιτροπή διατυπώνει τή γνώμη της ἐπί τῶν μέτρων αὐτῶν ἐντός μιᾶς προθεσμίας πού δύναται νά καθορίζει ὁ πρόεδρος ἀνάλογα μέ τόν ἐπείγοντα χαρακτήρα τῶν θεμάτων πού ὑποβάλλονται γιά ἐξέταση. 'Η ἐπιτροπή ἀποφασίζει μέ πλειοψηφία σαράντα καί μιᾶς ψήφων.

3. 'Η 'Επιτροπή θεσπίζει μέτρα πού τυγχάνουν ἀμέσου ἐφαρμογῆς. 'Εν τούτοις, ἄν αὐτά δέν εἶναι σύμφωνα πρός τήν γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῦνται ἀμέσως ἀπό τήν 'Επιτροπή στό Συμβούλιο. Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ 'Επιτροπή δύναται νά ἀναβάλει γιά ἕνα μήνα, κατ' ἀνώτατο ὅριο, ἀπό τῆς ἀνακοινώσεως τήν ἐφαρμογή τῶν μέτρων πού ἔχουν ἀποφασισθεῖ.

Τό Συμβούλιο, μέ εἰδική πλειοψηφία, δύναται νά λάθει διαφορετική ἀπόφαση ἐντός προθεσμίας ἑνός μηνός.

"Αρθρο 18

'Η ἐπιτροπή δύναται νά ἐξετάζει ὁποιοδήποτε ἄλλο θέμα ὑποβάλλεται ἀπό τόν πρόεδρό της, εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

"Αρθρο 19

Μέ τήν ἐπιφύλαξη ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, τά ἄρθρα 92 ἕως 94 τῆς συνθήκης ἐφαρμόζονται στήν παραγωγή καί τό ἐμπόριο τῶν προϊόντων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1.

"Αρθρο 20

'Ο παρών κανονισμός πρέπει νά ἐφαρμόζεται ἔτσι, ὥστε νά λαμβάνονται ὑπόψη, παράλληλα καί κατά τόν κατάλληλο τρόπο, οἱ στόχοι τῶν ἄρθρων 39 καί 110 τῆς συνθήκης.

"Αρθρο 21

Γιά νά ἀποφευχθοῦν στρεβλώσεις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, τό Συμβούλιο, προτάσει τῆς 'Επιτροπῆς, λαμβάνει μέ εἰδική πλειοψηφία τά ἀναγκαῖα μέτρα στήν περίπτωση, κατά τήν ὁποία ἡ 'Ιταλία προσφεύγει στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 23, τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 29ης 'Οκτωβρίου 1975 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν σιτηρῶν[1].

"Αρθρο 22

1. Καταργεῖται ὁ κανονισμός ἀριθ. 122/67/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 13ης 'Ιουνίου 1967 περί κοινῆς ὀργανώσεως ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν αὐγῶν[2], ὅπως ἐτροποποιήθη τελικῶς ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς 1ης 'Ιανουαρίου 1973, περί προσαρμογῆς τῶν πράξεων τῶν σχετικῶν μέ τήν προσχώρηση νέων Κρατῶν μελῶν στίς Εὐρωπαϊκές Κοινότητες.

2. Οἱ παραπομπές στόν κανονισμό[3] πού καταργεῖται ἀπό τήν παράγραφο 1 θεωρεῖται ὅτι ἔγιναν στόν παρόντα κανονισμό.

Οἱ παραπομπές καί οἱ ἀναφορές στά ἄρθρα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ πρέπει νά ἐκλαμβάνονται σύμφωνα μέ τόν πίνακα ἀντιστοιχίας πού δίδεται στό παράρτημα II.

"Αρθρο 23

'Ο παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Νοεμβρίου 1975.

'Ο παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

"Εγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 29 'Οκτωβρίου 1975.

Γιά τό Συμβούλιο

'Ο Πρόεδρος

G. MARCORA

---

(1) ΕΕ ἀριθ. N 281 τῆς 1.11.1975, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. 117 τῆς 19.6.1967, σ. 2293/67.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 2 τῆς 1.1.1973, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Κλάση τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου	Περιγραφή ἐμπορευμάτων
18.06	Σοκολάτα καί λοιπά παρασκευάσματα διατροφῆς περιέχοντα κακάον
19.03	Ζυμαρικά ἐν γένει: Α. Περιέχοντα αὐγά
19.08	Προϊόντα τῆς ἐκλεκτῆς ἀρτοποιΐας, τῆς ζαχαροπλαστικῆς καί τῆς μπισκοτοποιΐας, ἔστω καί μέ προσθήκη κακάου εἰς πᾶσαν ἀναλογίαν
22.09 Γ	Οἰνοπνευματώδη ποτά: ex V. Λοιπά: — Περιέχοντα αὐγά ἤ κρόκους αὐγῶν
35.02 Α	Λευκώματα (ἀλβουμῖναι): II. Ἕτερα: ex α) Ὠαλβουμῖναι: 1. Ἀπεξηραμέναι (εἰς φύλλα, νιφάδες, κρυστάλλους, κόνιν κλπ.) 2. Λοιπά

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Πίνακας ἀντιστοιχίας

Κανονισμός ἀριθ. 122/67/ΕΟΚ	*Παρών κανονισμός*
ἄρθρο 13α)	ἄρθρο 14
ἄρθρο 14	ἄρθρο 19
ἄρθρο 22	ἄρθρο 21
Παράρτημα	Παράρτημα I